

पश्चिमतानासनम् “प्रसार्य पादौ भुवि दग्धङ्गपौ दोभ्यां च
पादद्वितयं चहीत्वा । जानूपरि न्यक्षलनाट्टेशोऽभ्य-
सेदिदं पश्चिमतानमाञ्छः । इति पश्चिमतानमासनाख्यं
पदनं पश्चिमवाहिनं करोति । उदयं जठरानब्द्य कुर्यात्
उदरे काश्युमरोगतां च पुंसाम्” हठप० ।

मध्यूरासनम् “धरामवट्य करद्येन तत्कूर्परे स्थापितनाभि-
यात्रे । उच्चासने दग्धङ्गद्वितयं अयूरसेतत् प्रवदिति
पीठम् । हरति सकलरोगानाशु गुल्मोदरादीनभिमवति
च दोषानासनं वै मध्यूरम् । बङ्गकदग्धमुक्तं भद्य कुर्यात्-
दशेष्व उनयति जठरामिनं जारयेत् कालकूटम्” हठप० ।

शवासनम् “उच्चानशवद्भूमौ शयनं तु शवासनम् । शवा-
सनं आन्तिहरं चित्तविश्वान्तिकारकम्” हठप० ।

सिंहसनम् “गुल्मो च दृष्ट्यस्याधः सीवन्याः पार्वत्योः
क्षेपेत् । दक्षिणे सञ्चयुल्फं तु दक्षयुल्फं तु सव्यके ।
हस्तौ तु जाहुनोः स्याय ज्ञाहुज्ञौं संप्रसार्य च ।
व्यात्तव्यो निरीक्षेत नासाये न्यक्षलोचनः । चिंहा-
चनं भवेदेत् पूजितं योगिभिः सदा । बन्धवयस्य
सन्ध्यानं कुरुते चासनोक्तम्” हठप० ।

भद्रासनम् आसनशब्दे ददृष्ट० दश्प्रम् तत्फलम् “भद्रं
कफलोशसमीरहारि” हठप० ।

कूमारसनम् “गुल्मफदयेनापरिपोद्य पायु” जाहुद्यं भूमि-
तले निधाय । कूमारसनं स्वादिति योगिवर्त्तेऽरथोत्तिवाता-
मयहारि चोक्तम्” हठप० ।

बङ्गायासनम् “स्थित्वा समं सरसिजे उत्तवङ्ग्योवैरङ्ग्यो
रधःस्यकूर्परकौ विधाय । बङ्गोर्ध्यार्थितलयुम्भ तदु-
क्षमाङ्गस्याङ्गुलस्य कलयेदुपरि प्रकामम् । उच्चान एव
चित्रुकं हृदयेऽर्थं तिषेत् कुर्वन् संसीरणनिरोधनमेक-
चित्तः । काये यदोदर उदेति च भूरिदाहोऽधोवा-
शुनिःस्फुरिहेति तदा क्रमेण । संसोचनीयमिदमासन-
मार्यधीभिर्मन्त्रं विनाशयति घोरतरज्वरार्त्तिम् ।
स्वन्त्रीपने झृतवहस्य च वङ्गरोति संज्ञं प्रभुक्तपरिपाचन-
मासनं स्थात्” हठप० ।

हृशिकासनम् “धरामवट्य करद्येनोरः पार्वत्योः स्थापितवृ-
स्यङ्गोररः । उच्चीव पुच्छप्रतिमाङ्गुपाणीं धृत्वाऽस्य शीर्षे
चित्रुकं विधाय । यदेति सन्तिष्ठति साधकस्तु विधा-
पहं हृशिकसंज्ञमासनम्” हठप० ।

मूलबन्धासनम् “वामाङ्गलिप्राण्यार्थं तदञ्जकैर्दाननालं
भूर नियोद्य साधकः । अस्त्रं विधायायपदं सुगुल्फतो-

इधो दक्षपादं लघु वामजानुनि । विन्यस्य बह्वा गलते-
इन्तजालन्वरं समं स्थापितसर्वगात्रः । अङ्गहाप्तावतस्यः चु-
रनन्त्यचेता भूमध्यदग्धं दोर्युगस्थृतोरुः । इदं सूल-
वन्द्यासनं योगसिद्धिप्रदं दीपनं जाठराम्बेरतीव । भ्रुवं
शर्तिसन्त्वीपनं सूलवर्चांजिदशौच्यहरयामयानं विनाशि ।
समवाहनमाशु साकृतस्य विद्धात्युर्जगतिं जयं च
सिद्धीः । विहिते किञ्च विष्टोऽत्र पायौ भ्रह्मती विहित-
शिखा सदोपयाति । भुजगी परिज्ञागराद्यवस्था वि-
वुधेष्वर्धं गतिस्त्वपानवायोः” हठप० ।

गोषुखासनम् “स्वये क्षावा दक्षगुल्फं तु पूर्वं पार्वत्ये यत्र
स्यायते सर्वत्रेष्य । दक्ष्वा वासं गुल्फकं धृष्टपार्वत्ये तत्
पीठं स्थात् गोसुखं गोसुखाभम् । अपानसिद्धिं विद-
धाति सूलवन्धांच्चहन्त्ये भगन्त्वराशः । धौत्याशु नौले-
वितनोति सिद्धिं सुसाधकसामनमेतदप्रम्” हठप० ।

कुञ्जिकासनम् “किञ्चित् तिर्थ्यकं साम्यमास्याय जाहुमूँडं”
धृत्वा संपरावर्त्तितेन । क्षत्वा मूले पादसाधाय तिष्ठे-
देतत् पीठं कुञ्जिकं विहितकारि” हठप० ।

पार्वतीपदामासनम् “समानभूमौ शयनं विधायोक्तानौ करोते
पार्वत्युगान्तराखे । पृष्ठे मिथः साधु निवध्य यत्र पार्वती-
पदामासनसुक्तसुक्तमैः” हठप० ।

उत्कटासनम् “युजा स्फुर्चोः स्योयत ऊर्डजाहुर्यत्वासने पाद-
तल्लहयोपरि । स्फुर्गभ्यां सनाशुत्कटकं धरित्रीमस्यूर्य
पीठं स्फुरत्तुत्कटाख्यम्” हठप० ।

पद्मासनम् “वामोऽपरि दक्षिणं च चरणं रुस्याय वासं तथा
दक्षोऽपरि पश्चिमेन विधाना धृत्वा करायां ददृम् ।
अङ्गुष्ठौ, हृदये निधाय चित्रुकं नासायमालोकयेदेतहप्राधि-
विनाशकारि यमिनां पद्मासनं प्रोच्यते” हठप० ।

प्राणायामाङ्गपद्मासनम् “उच्चानौ चरणौ विधाय विधिवत्
सक्तिस्थितौ योगिरुक्तानौ स्फुरतौ विधाय च मिथो
ज्ञूर्णे समाकृथं च । नासाये दशमाविधाय चित्रुकं
चोक्तस्य वक्ष स्वचं मूले साधु सरज्जवाऽभिकलयेदेतत्
सरोजस्य सत् । अपानसुत्याय शनैः स्वर्णक्तिः प्राणं
समाकृथं च कुम्भकं चरेत् । धृत्वा यथ शक्तप्रतुरेचये-
च्छनैर्वायुं गद्धं अृतमस्युजासनम् । समस्तदाषत्त्वर-
दाहमोऽपित्तामयय उक्तं सुखावहम् । प्राणः समो-
ऽस्त्रिं श्वलति त्ययेन सुनेरुचुष्टानविधौ सरोरुहे” हठप० ।

करसंपुष्टपद्मासनम् “क्षत्वा संपुष्टितौ करो ददतरं बह्वा त
पद्मासनम् । गाढ वक्षसि संविधाय चित्रुकं ध्यानञ्च